

PRERIŠI TABELO IN PONOVI SNOV PREJŠNE URE

Zapiši po en primer politične, gospodarske, družbene, kulturne in verske spremembe zaradi preseljevanja ljudstev.

POLITIČNA S.	GOSPODARSKA S.	DRUŽBENA S.	KULTURNA S.	VERSKA S.

Rdeče pobarvaj tisto spremembo, ki je najbolj pretresla tedanjo Evropo. Ustno utemelji

FRANKOVSKA - KAROLINŠKA DRŽAVA - učb. str. 134-136

Na ozemlje Zahodnorimskega cesarstva se je naselilo tudi germansko pleme – Franki. **Ustanovili so Frankovsko državo.** Konec 5. stoletja je kralj Klodvik (kralj ok. 466–511) sprejel krščansko vero in združil germanska plemena v Galiji (današnji Franciji) v enotno državo. Od 8. stoletja Frankovsko državo imenujemo **Karolinška**.

Ureditev Frankovske države

Vsa zemlja v državi je pripadala kralju.

Država je bila razdeljena na grofije (200) in mejne grofije ali marke (ki jih je upravljala vojska), vendar so se meje stalno spreminjale

NOTRANJA UPRAVA DRŽAVE

GROF = upravnik grofije, ima izvršno, zakonodajno, sodno in vojaško oblast v svoji grofiji.

MEJNI GROF = upravnik mejne grofije, ima civilno in vojaško oblast.

MEJNA MARKA = grofija na mejnem območju, ki je nemirno, nevarno za državo, tu je nameščena vojska, ki nadzoruje meje in je v bojni pripravljenosti.

Najpomembnejši frankovski vladar je bil Karel Veliki

Leta 800 je Karel Veliki odpotoval v Rim, da bi papeža zaščitil pred napadi Langobardov. V zahvalo ga je papež okronal za **rimskega cesarja**. S tem se je dediščina antičnega rimskega cesarstva povezala z germanskimi (frankovskimi) kralji.

Kronanje Karla Velikega za cesarja

25. 12. leta 800 je v Rimu, v baziliki Svetega Petra, papež Leon III. **Karla Velikega** okronal za **cesarja**. Kljub temu, da je veljalo, da je rimski cesarski naslov nedeljiv, je imel Karel Veliki enako kot bizantinski cesar položaj cesarja. S kronanjem je frankovski kralj Karel Veliki dosegel vrhunec svoje moči. Njegova država je segala vse od Severnega morja na severu do južne Italije na jugu, od Atlantika na zahodu do Karpatov na vzhodu. Vodilnega položaja frankovske države v Evropi nista ogrožala ne Bizantinsko cesarstvo in ne islamska država. 32 let po ustoličenju je Karel Veliki uresničil svoj veliki sen, obnovitev rimske svetovne države pod frankovsko vladavino, ki jo priznavajo tudi drugi evropski vladarji. Ko je 28.1. 814 v Aachenu umrl, ga je na prestolu nasledil sin Ludvik I. Pobožni (od 814 do 840).

POMEMBNO!

Pojdi na spletni naslov: irokus.si/sola-nadaljavo/zgodovina

Preberi navodila za brezplačen dostop in se registriraj.

Klikni na zavihek Moja zbirka

Izberi ZGODOVINA7

Klikni na kazalo in izberi ikono Srednji vek

Izberi posnetek Karel Veliki in si ga oglej.

Za krajšanje časa ti priporočam še ogled videoposnetkov in animacij, ki se nanašajo na snov, ki smo jo že obravnavali.

V učbeniku na strani 135 preberi stolpec "Izobrazba" da boš Karla Velikega lahko malo поблиžje spoznal/a.

Kaj se je zgodilo po smrti Karla Velikega?

Po smrti Karlovega sina in naslednika Ludvika I. Pobožnega so se med brati vneli boji za nasledstvo.

Leta 843 je bila država razdeljena na tri dele:

- Zahodnofrankovsko kraljestvo (Francija),
- Vzhodnofrankovsko kraljestvo (Nemčija) in
- Srednje frankovsko kraljestvo (Italija in druge dežele).

Razdelitev frankovske države po Verdunski pogodbi iz leta 843

Kako je nastala Papeška država

Sodelovanje papeža s frankovskimi kralji je omogočilo ponovno širjenje krščanstva po zahodni Evropi. Frankovski kralji so vero širili ali miroljubno ali nasilno. Krščansko vero so širili tudi **duhovniki – misijonarji**. Potovali so po germanskih, keltskih in slovanskih ozemljih ter spreobračali ljudi.

Moč papeža se je zaradi stikov s frankovskimi kralji krepila. Papeška palača v Rimu je postala pomembno središče. Od tu je papež ukazoval svojim uradnikom in vojakom. V 8. stoletju je frankovski kralj Pipin Mali (oče Karla Velikega) papežu v last podelil ozemlje v srednji Italiji. To se je od takrat imenovalo **Papeška država**.

Razkol znotraj krščanske cerkve

Zaradi oddaljenosti in redkih stikov so se povečale razlike med zahodno krščansko in vzhodno krščansko cerkvijo. **Leta 1054 se je krščanska cerkev razdelila:**

- **Zahodnokrščanska cerkev** je vodil papež v Rimu. Imenoval je škofove, ki so mu bili podrejeni.
- **Vzhodnokrščanska cerkev** je imela več poglavarjev (partiarhov), ponavadi v vsaki državi enega. Patriarhi so skupaj s škofi vodili cerkev v državi. Cerkev se danes imenuje pravoslavna.